ELS NEGOCIS DE TORNADA

Després d'una estada que solia ser de quinze anys, entre els 35 i 40 anys d'edat, molts d'aquells nens i joves que havien partit a la recerca d'un nou món decidien **retornar a casa**. Per esperit, la majoria de catalans que tornaven enriquits, malgrat portar una vida relaxada i ociosa, decidien invertir el capital acumulat durant l'estada a les colònies en tot tipus de negocis i empreses, fet que permeté el desenvolupament de l'economia catalana.

Alguns dels més potentats, com ara els germans **Vidal i Quadras** —i com també feren Josep Xifré i el marquès de Comillas—, van dedicar-se a la banca. Aquests sitgetans enriquits a Veneçuela i a Cuba, establerts a Barcelona, van fer d'aquesta empresa familiar una de les entitats financeres més importants de la capital catalana, absorbida finalment, el 1912, pel Banc de Barcelona.

Alguns dels indians begurencs invertiren les seves fortunes, més grans o menys, en dos sectors: en la indústria corallera, és a dir, en l'explotació i comercialització del **corall**, de llarga tradició en aquesta població, i en la **surotapera**, al darrer quart del segle XIX en auge, en el seu millor moment.

Retrat de l'industrial begurenc Pere Forgas Puig

« Arxiu d'Imatges de l'Ajuntament de Begur »

UNA JOIA DEL MAR

Encara que el corall blanc era prou acceptat, el més apreciat era el de color sang o rosat. Ben polit i treballat era el material preferit per molts joiers catalans i s'emprà per a tot tipus de peces: braçalets, collarets, arracades i, fins i tot, rosaris.

Durant l'Edat Mitjana s'atorgà a aquest material poders màgics i protectors per la qual cosa van ser utilitzats com a **amulets** per a infants, dones embarassades i gent gran. El contacte del corall amb la pell prevenia de malalties i, el més important, del temut mal d'ull.

UNA INDÚSTRIA LOCAL

Els begurencs **Josep Serrallés**, **Joan Forgas Matilla** o **Francesc Roger** van ser dos altres indians que van invertir en negocis vinculats a la indústria del corall. Encara que Europa era un bon mercat, molts d'aquests comerciants corallers aprofitaren els seus contactes amb les amèriques per donar més sortida a aquest producte. Els criolls, amb molta capacitat adquisitiva, frisaven per un **producte de luxe** com era el corall.

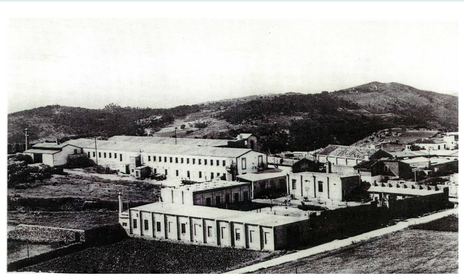

Fàbrica de suro Forgas, Begur

« Arxiu d'Imatges de l'Ajuntament de Begur. Autor: Fargnoli »

La cala de sa Tuna, Begur

« Arxiu d'Imatges de l'Ajuntament de Begur »

FIRA D'INDIANS BEGUR

DEL SURO EN FAREM TAPS

D'entre els begurencs dedicats a l'explotació de les sureres locals —però també a les andaluses i extremenyes— cal destacar els indians **Vicenç Ferrer Bataller**, enriquit amb el tabac i el comerç, i **Bonaventura Caner Bataller**. Ambdós, de tornada a casa, van unir-se a l'industrial Pere Forgas Puig i van fundar una de les **fàbriques de taps** més importants de la zona, donant feina a centenars de persones. Temps després el negoci es va estendre a la ciutat francesa d'Epernay.

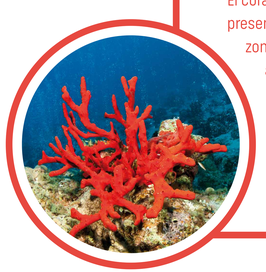

EL CORALL A BEGUR

El corall és una part més de la història de Begur, present en la vida de moltes de les famílies de la zona. Les primeres notícies de la pesca del corall en aquesta població són del segle XI, encara que el període més important d'aquesta indústria —**pesca**, **manufactura** i **comercialització**— van ser els segles XVIII i XIX. Cap el 1880 el corall de qualitat s'arribava a pagar al mateix preu de l'or.